

Pavel Hroznata Adamec

Pavel Hroznata Adamec se narodil 8. 3. 1983 v Havlíčkově Brodě. Rodina pochází z Věže a jeho rodiče v té době soukromě hospodařili. Adamec na své dětství vzpomíná jako na krásné a bezstarostné období a svou rodinu popisuje jako věřící, tradiční a dobře fungující.

Prvních pět let povinné školní docházky absolvoval v místě bydliště, ale na druhý stupeň základní školy musel dojíždět do nedalekého Havlíčkova Brodu. Po skončení základní školy pokračoval na Gymnázium v Havlíčkově Brodě.

Již od svých dvanácti let měl touhu stát se knězem. Z části díky tomu, že známý ze sousední chalupy dokončil teologickou fakultu a byl vysvěcen na kněze. Velký vliv však na něj měl především blízký rodinný přítel opat želivského kláštera Bohumil Vít Tajovský, kterého poznal jako malý pětiletý chlapec a jenž jezdil do Věže sloužit bohoslužby do místního domova důchodců.

Nicméně po skončení gymnázia složil přijímací zkoušky na stavební fakultu, kam také posléze nastoupil. Zakrátko však studium ukončil, chvíli pracoval v Kafilerii ve Věži a pak si podal přihlášku na Teologickou fakultu do Litoměřic, kam byl přijat. Rodina byla zpočátku zaskočena, ale záhy jeho rozhodnutí přijala a plně jej podpořila.

Na bohoslovectví v Litoměřicích nastoupil roku 1983. O rok později vstoupil do premonstrátského řádu. Schůzky bratří premonstrátů, kterých se účastnil i opat Bohumil Vít Tajovský, musely být utajené, protože byla obava před sledováním StB.

V letech 1985-1987 absolvoval povinnou vojenskou službu ve Spišské Nové Vsi na Slovensku. Až po revoluci se dozvěděl, že byl během vojenské služby sledován vojenskou kontrarozvědkou.

Začátek listopadu 1989 byl pro Pavla Hroznata Adamce přelomový. Byl právě v pátém ročníku Teologické fakulty v Litoměřicích, když přišla zpráva, že se studenti mohou zúčastnit svatořečení blahořečené Anežky České, které se mělo konat 12. 11. 1989 v Římě. Zhruba 300 studentů tak mohlo odletět do Říma, kde strávili týden. Účastnili se náboženských obřadů i setkání s krajany, kteří dříve emigrovali. Na Adamce tento pobyt silně zapůsobil a ve svých vzpomínkách je barvitě líčí.

Návrat do Litoměřic již byl ve znamení přelomových listopadových událostí, které vypukly 17. 11. 1989 v Praze. V pondělí 20. 11. 1989 se studenti sešli na fakultě, vyhlásili stávkou a připojili se ke studentské iniciativě. Adamec byl s dalšími dvěma studenty vybrán, aby se účastnil jednání se zástupci litoměřického obecního výboru, veřejné bezpečnosti a okresního výboru KSČ. Studenti organizovali v Litoměřicích demonstrace nebo veřejně promítali zásah proti demonstrantům na Národní třídě v Praze.

Po listopadu 1989 se premonstrátský řád snažil vrátit do želivského kláštera. Do části konventu se premonstrátsí bratři mohli navrátit v květnu 1991, a to i přesto, že v areálu kláštera stále sídlila psychiatrická léčebna. Návrat nebyl snadný, značná část movitého majetku, jako byl nábytek, ale i rozsáhlá a cenná klášterní knihovna, byla během let komunistické totality odvezena, rozkradena nebo rovnou zničena.

9. 3. 1990 složil Pavel Hroznata Adamec v želivském kostele Narození Panny Marie slavné sliby a v témže roce byl vysvěcen na kněze. Jako své řeholní jméno si zvolil jméno Hroznata podle českého šlechtice blahoslaveného Hroznaty z Ovence.

15. 7. 1990 byl jmenován převorem želivského kláštera a stal se ve své době nejmladším převorem premonstrátského řádu. Jen o pár dní později byl jmenován želivským farářem.

Na počátku 90. let se podílel na obnově řeholního života v želivském klášteře. Funkci vykonával třináct let, poté byl jeden rok kaplanem v Havlíčkově Brodě. Od roku 2004 spravoval farnosti Heřmanův Městec, Morašice, Vápenný Podol. V srpnu 2009 byl ustanoven administrátorem v Havlíčkově Brodě. Od roku 2017 působí jako vikář v Humpolci.